

St-lka se mylí, pokud stojí na stanovisku, že se dny poštovní dopravy nevčítají do lhůty odvolací, takže dodržela 14denní rekursní lhůtu tím, že 17. března 1934 podala na poštu odvolání, adresované na obec. úřad v Řepích. V řízení správním nevčítají se totiž dny poštovní dopravy do lhůty odvolací jen tam, kde je tak pro ten který obor řízení správního výslovným předpisem stanoveno. Paragraf 45 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb., ani jiné ustanovení tohoto zákona takového předpisu nemají. Ani jiné právní normy nemají všeobecného ustanovení, podle něhož ve věcech obec. samosprávy vůbec a ve věcech obec. dávek zvláště nemají se dny poštovní dopravy do odvolací lhůty počítati. Ustanovení správního řádu č. 8/1928 Sb. pak na řízení prováděné u obce se nevztahuje; platí podle § 1 jen pro řízení před úřady v tomto paragrafu jmenovanými, k nimž úřady obecní nenáleží (srov. Boh. A 10.710/33). Za den podání odvolání možno tedy pokládati teprve den, kdy odvolání došlo na obec. úřad. Že se tak stalo až 19. března 1934, ani stížnost nepopírá.

Než st-lka brojí i proti skutkovému zjištění žal. úřadu, že jí bylo rozhodnutí obec. zastupitelstva doručeno 3. března 1934. V tomto směru uznal soud stížnost důvodnou. Podle obsahu správních spisů bylo rozhodnutí obec. zastupitelstva doručeno 3. března 1934 do rukou Antonína Š. Rozhodnutí úřadu ve věci obecní dávky dlužno doručiti do vlastní ruky strany (Boh. A 3723/24). Stvrzenka podepsaná Antonínem Š. nemohla býti tedy úřadu dostatečným podkladem pro úsudek, že bylo rozhodnutí obec. zastupitelstva doručeno vůbec a tím méně již 3. března 1934 také st-lce, a bylo proto jeho povinností, prve nežli rozhodoval o včasnosti odvolání st-lčina, zjistiti řádným způsobem, kdy rozhodnutí obec. zastupitelstva bylo doručeno st-lce samé. Tím, že zjištění to opominul, zůstala skutková podstata nař. rozhodnutí neúplná.

Č. 12.747.

Samospráva obecní: * Povinnost zapraviti t. zv. poplatek parcelační podle § 5 vzorc. prav. vlád. nař. č. 143/1922 Sb. o poplatcích stavebních není za všech okolností podmíněna tím, že bylo vydáno zvláštní povolení parcelační, resp. povolení k přeměně pozemku v parcelu stavební. Předpokládá však vždy nějaký akt stavebního úřadu, který má efektivně význam uznání pozemku za pozemek stavební. Nelze proto poplatek ten předepsati již na základě té skutečnosti, že majitel pozemku odprodal jeho dílce za okolností, které zakládaly pro něho povinnost vymoci si povolení parcelační.

(Nález z 28. ledna 1937 č. 10.170/37.)

Věc: Obec města Bruntálu proti rozh. okr. úřadu v Bruntále z 2. března 1934 (za zúč. firmu Johann Plischke & Söhne v Bruntále adv. Dr. Karel Losert z Prahy) o parcelačních poplatcích.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 26. ledna 1933 předepsal starosta města Bruntálu firmě Johann Plischke & Söhne v Bruntále za přeměnu jejích dosud nezastavěných pozemků v ulicích Pestalozziho, Antonína Lufta a v nové ulici u její továrny podle § 5 pravidel o vybírání obec. poplatků stavebních za prodaná stavební místa poplatek úhrnem 2.841 Kč.

Okr. úřad v Bruntále výměrem z 2. března 1934 k odvolání této firmy, v němž namítala, že pouze prodala několik pozemků, neprováděla však žádné parcelace, v postupu instančním platební rozkaz zrušil, vysloviv v podstatě toto: Podle § 7 slezského stav. řádu může býti o stavební povolení pro jednotlivé nové budovy, jde-li o rozdělení dosud nezastavěných pozemků na stavební místa, teprve tehdy zažádáno, jestliže bylo dáno k této přeměně obcí příslušné povolení. Předpokládá se výslovné povolení, jak zřejmo na př. z § 10 uved. stav. řádu, kde je stanoveno, že udělení povolení má předcházeti místní shlednutí, a z § 14 téhož stav. řádu, kde je řečeno, že v parcelačním povolení má býti určena lhůta, do kdy musí býti započato se stavbou. Na skutečnost udělení tohoto povolení vážou pravidla o vybírání obecních poplatků stavebních povinnost k placení poplatku stanoveného § 5 těchto pravidel. V daném případě není především zjištěno, zda firma Jan Plischke a synové prodala pozemky, o něž jde, výslovně k účelům stavebním, resp. aspoň s vědomím, že o tento účel jde. Kdyby však i tomu tak bylo, mohla obec odepřítí udělení stavebního povolení z důvodu, že nebylo uděleno předchozí povolení ve smyslu § 7 slezského stav. řádu, avšak z okolnosti, že jmenovaná firma neučinila zadost své povinnosti podle tohoto ustanovení stav. řádu, nelze vyvozovati, že by firma byla povinna k placení poplatku podle § 5 výběrčích pravidel. Jestliže konečně uvádí obec Bruntál, že stavební povolení byla udělena před provedením parcelačního řízení, aby se stavba nezdržovala, nelze míti zato, že tím bylo už dáno pravoplatné parcelační povolení, které je předpokladem pro placení poplatku podle § 5 výběrčích pravidel.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Podle § 5 pravidel o vybírání obec. poplatků stavebních v městě Bruntále, shodných se vzorcovými pravidly vlád. nař. č. 143/1922 Sb., platí se poplatek za pravoplatné povolení k rozdělení pozemků na místa stavební (parcelaci ve smyslu stav. řádu) nebo k přeměně pozemků dosud nezastavěných na staveniště. O rozdělení pozemků na místa stavební jedná § 7 slezského stav. řádu č. 26/1883 z. z. slez.; zvláštní povolení k přeměně pozemku dosud nezastavěného na staveniště není — na rozdíl od českého stav. řádu — slezskému stav. řádu známo. Na sporu jest otázka, lze-li tento poplatek předepsati z pozemku, pro který bylo uděleno povolení ke stavbě, resp. z pozemku prodaného za účelem jeho zastavění, třeba nepředcházelo povolení podle § 7 stav. řádu k rozdělení dosud nezastavěného komplexu pozemků, jehož částí byl i onen pozemek, na stavební místa.

Podle cit. § 7 stav. řádu lze žádati za stavební povolení pro jednotlivé nové budovy teprve tehdy, bylo-li dáno svolení k rozdělení dosud nezastavěných pozemků na stavební místa. Není třeba zabývat se zde

otázkou, musí-li se povolení to státi aktem zvláštním, či může se státi implicate také jiným aktem stavebního úřadu. Neboť tolik je jisto, že — bylo-li pravoplatně uděleno povolení ke stavbě na určitém pozemku, byť i proti předpisům stav. řádu nepředcházelo formální uznání pozemku za pozemek stavební, — je tím efektivně prohlášena také zásadní zastavitelnost onoho pozemku s tím účinkem, že nemůže býti — vzhledem k právní moci stavebního konsensu — brána již v pochybnost. Dosahuje se tedy co do parcel, pro něž bylo dáno povolení ke stavbě bez předchozího povolení podle § 7 stav. řádu, povolením stavebním onoho hospodářského prospěchu, jaký normálně plyne z povolení k rozdělení dosud nezastavěných pozemků a který také je vlastním důvodem vybírání poplatků. Těmito úvahami dospěl nss již v nálezu Boh. A 10.446/33 k názoru, že v případě, kdy bylo dáno povolení ke stavbě na pozemku, ač nepředcházelo uznání onoho pozemku za parcelu stavební, ať povolením parcelačním, ať jiným zvláštním aktem stavebního úřadu, jest udělení povolení stavebního oním aktem, k němuž se pojí povinnost poplatková podle § 5 pravidel o poplatcích stavebních (srv. také Boh. A 11.005/33). Ovšem musí, aby tato povinnost poplatková vznikla, býti tu vždy nějaký a k t s t a v e b n í h o ú ř a d u, který má efektivně význam uznání pozemku za pozemek stavební. Okolnost, že majitel pozemku bez předchozího povolení parcelačního odprodává dílce svého pozemku za účelem jich zastavění, může býti sice důvodem, aby stavební úřad proti němu zakročil a přiměl ho, aby si vymohl povolení parcelační (srov. Boh. A 10.018/32), nestačí však sama o sobě, aby mu již na základě této jeho soukromoprávní dispozice byla ukládána povinnost zapraviti poplatek dle § 5 pravidel, která je podmíněna uznáním zastavitelnosti pozemku se strany stavebního úřadu.

Pokud tedy stížnost, poukazujíc na nález Boh. A 10.018/32, dovozuje poplatkovou povinnost zúč. strany již z té okolnosti, že odprodala svůj pozemek na místa stavební, nelze jí ovšem přisvědčiti. Pokud však žal. úřad svoje rozhodnutí opřel o názor, že povinnost k placení poplatků podle § 5 pravidel je za všech okolností podmíněna tím, že bylo uděleno povolení parcelační ve smyslu §§ 7, 10 a 14 slezského stav. řádu, slušelo stížnosti, jež v podstatě sledují argumentaci svrchu cit. nálezu Boh. A 10.446/33, dáti za pravdu. — —

Č. 12.748.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Ustanovení § 4 odst. 1 bodu 5 pravidel o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí č. 143/1922 Sb. o převodech za účelem dělení spoluvlastnictví se vztahuje jen na převody, jež jsou v jedné linii s ostatními převody v něm uvedenými, sledujícími vesměs ve veřejném zájmu zemědělskou meliorací zvýšiti výnos půdy a odstraniti překážky tomu bránící, pokud jsou z tohoto důvodu zvláštními předpisy osvobozeny od státních poplatků z převodu nemovitostí.

(Nález z 28. ledna 1937 č. 10.171/37.)